

Комплексне прибирання верстатів значно вигідніше

Чистота в деревообробних цехах – не лише запорука здоров'я працівників, а й технологічна необхідність для якісної обробки матеріалів. Для цього й слугують аспіраційні пристрої: прості відсмоктувачі пилу, стружки та інших відходів, які обслуговують деревообробні верстати, й складні системи та мережі аспірації, якими оснащують деревообробні цехи чи виробництва.

ПМАП «Горлуш Ко» – чи не найвідоміший вітчизняний виробник, що серійно виготовляє стружко- і пирососи для видалення відходів із зони різання деревообробного обладнання та комплектує їх фільтрувальними та накопичувальними елементами власного виробництва. Про новий аспіраційний комплекс, який підприємство пропонує деревообробним та меблевим виробництвам, розмовляємо з начальником відділу збуту підприємства Костянтином Богуславським.

– Практика довела, що й автономні стружко-, пирососи із мішками-накопичувачами, що «закріплені» за одним чи двома верстатами, й потужні вентилятори для комплексного обслуговування деревообробного обладнання поряд із перевагами мають і недоліки. У першому випадку один чи два мішки для відходів потребують частого випорожнення, особливо коли вони обслуговують високопродуктивні верстати. Хочеш не хочеш, але таке звільнення тканинних накопичувачів від відходів потребує зупинки верстата, отже, його вимушеного простою, що економічно не вигідно для масових виробництв. Слабке місце аспіраційних пристроїв загального призначення – в необхідності встановлення потужних високотратних електродвигунів (в межах 30 кВт) на вентилятори, які б могли ефективно позбавляти від відходів як верстати близького розміщення, так і найвіддаленіші. От наші інженери й метикували, як мінімізувати недоліки й автономних аспіраційних пристроїв, і систем загального користування. В результаті оптималь-

не рішення знайшли, і тепер пропонуємо меблярам та іншим деревообробникам аспіраційний комплекс із використанням накопичувальних бункерів із рукавними фільтрами – їх у нас понад 80 у кожному бункері. Для Європи подібні системи звичні, а ми в Україні першими їх запроваджуємо.

Особливість вітчизняного проекту в тому, що хоча йдеться про комплексну аспіраційну систему, та все ж кожен із задіяних в ній вентиляторів має власну магістраль. Що ж до власне вентиляторів, то велосипеда не винаходили, а використали ті ж, що й у серійних стружко-, пирососах, хіба що посилили потужнішим електродвигуном. Якщо «приміряти» новий аспіраційний комплекс до виробничого деревообробного цеху із звичним комплектом обладнання, то бачимо, що один вентилятор обслуговує шипорізну групу верстатів, два

потрібні для потужного чотирибічного оброблювального центру і один – для торцювальних верстатів. Розраховували групування однотипних верстатів та розміщення основних елементів аспіраційного комплексу, насамперед фільтрувальних бункерів, таким чином, аби довжина повітроводів була якомога меншою – що вони коротші, то ефективніша аспірація. Індивідуальна магістраль відходовідведення кожного вентилятора у фільтрувальному бункері-накопичувачі, виведеному за межі цеху, закінчується зворотним клапаном. Так званий проміжний накопичувач є завершальним пунктом кожної аспіраційної магістралі. У бункері відбувається фільтрація: стружка осідає, а тепле очищене повітря зворотними каналами надходить знову в цехи, обігріваючи їх у холодну пору. Найоб'ємішим об'єктом комплексу є силос – бункер, який приймає відходи

